

Дмитро Перепелиця

Науковий керівник – доц. Деревянчук О.В.

Застосування дистанційних технологій під час навчання інформатики у старших класах

Сьогодні під дистанційними освітніми технологіями розуміються освітні технології, що реалізуються переважно із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних мереж при опосередкованій взаємодії учнів і педагогічних працівників. Відповідно до даного визначення, дистанційні освітні технології є педагогічним інструментарієм, відміна особливості якого - використання телекомунікаційних мереж.

Ми розглядаємо дистанційну підтримку освітнього процесу школярів як сприяння при вибудовуванні та реалізації ними індивідуальних освітніх маршрутів у відкритому інформаційно-освітньому просторі через застосування електронного контенту та засобів телекомунікацій.

Мета дистанційного підтримки – забезпечення індивідуалізації навчального процесу учнів.

Дистанційну підтримку можна здійснювати у двох режимах:

- синхронному, тобто в режимі реального часу, наприклад, on-line тест, чат, веб-конференція;
- асинхронному, у режимі відстроченого часу, наприклад, електронне розсилання, форум, електронний освітній модуль.

Аналіз науково-методичної літератури дозволяє виділити такі моделі дистанційної підтримки учнів:

- дистанційна підтримка – додатковий ресурс. У рамках цієї моделі навчальна програма вивчається у школі при безпосередньому взаємодії учня з учителем, а дистанційна підтримка є способом збагачення предметного інформаційно-освітнього середовища та дозволяє задовольняти індивідуальні інформаційні потреби. Причому роботу з електронними ресурсами можна організувати на уроці в школі або при виконанні домашнього завдання;

- дистанційна підтримка й очне навчання – взаємодоповнюючі етапи. Ця модель передбачає розподіл навчальної програми на модулі, частина з яких може вивчатися заочно під час роботи учня з електронним навчальним модулем за підтримки з боку вчителя;
- дистанційна підтримка – засіб самостійної роботи у школі при супроводі вчителя. Для освоєння навчальної програми використовується електронний навчальний курс, який учні освоюють у стінах школи за безпосереднього супроводу вчителя (цей підхід можна рекомендувати для тих учнів, у яких недостатній досвід самостійної роботи з електронними ресурсами);
- дистанційна підтримка – засіб підтримки самостійної роботи учня. У рамках цієї моделі вчителем розробляється електронний контент, який стимулює активну пізнавальну діяльність школярів у позаурочній діяльності.

Вище перелічені моделі мають сполучний цільовий компонент, оскільки дистанційна підтримка це засіб вибудовування індивідуального освітнього маршруту школяра. І вибір способу дистанційної підтримки залежить від таких факторів:

- індивідуальних особливостей учнів,
- рівня ІКТ-компетентності учнів,
- ступеня навчальної самостійності учнів.

У цілому дистанційна підтримка дозволяє організувати інтерактивну взаємодію педагога й учнів, даючи їм можливість вийти за рамки традиційного уроку у школі та дозволяючи вибудовувати індивідуальні освітні маршрути у відкритому інформаційно-освітньому просторі

Список літератури

1. Застосування дистанційних освітніх технологій: перші кроки...
Матеріали мережевого семінару «Особливості застосування дистанційних освітніх технологій». - Упорядник О.Б. Модуліна. - Рибінськ: МОУ ДПО "Інформаційно-освітній Центр", 2015. - 33 с.